

Et TEMA fra www.dreieskiva.com - Roald's rom i rommet

Når Jesus ber for disiplene sine om lydhørhet

Roald Kvam © 2008

Når Jesus ber – for disiplene – om lydhørhet.

Prekmentekst: Joh 17:7-8.

Vi stiller oss igjen i Joh 17, der vi får se, og lytte til, når Jesus ber for disiplene.

Vi ser hvordan Jesus vender fokus bort fra seg selv og sitt oppdrag og begynner å be for disiplene.

Vi ser hvordan Jesus åpenbarer Gud for oss gjennom sin undervisning og i sitt eget liv.

Vi har sett hvordan disipler svarer på Guds initiativ og Guds plan med å overgi seg og holde fast ved Jesus.

Å være lydhør er en viktig nøkkel for et seirende disippelliv. Bli med meg til Joh 17:7-8 hvor vi leser: "Nå vet de at alt det du har gitt meg, er fra deg. For de ord som du gav meg, har jeg gitt dem. Og de har tatt imot dem og kjent i sannhet at jeg er utgått fra deg. Og de har trodd at du har utsendt meg."

"Nå vet de at alt du har gitt meg, er fra deg."

Det lille ordet "nå" er viktig. Det betyr at vi står ved et startpunkt: Nå og siden, herifra og framover. Det skjedde noe som gjorde at disiplene forsto at Jesus virkelig er Guds Sønn og at all hans undervisning, tegn og under og hele hans liv – det er av Guddommelig natur.

Hva førte disiplene til dette "startpunktet"? Hva utgjorde forskjellen i deres liv fra de dager da de ikke var sikre, til "nå vet de..." Svaret finner vi i Joh 17:6, i dette at disiplene har holdt Guds ord. Det fører dem fra tvil til tro.

I Joh 17:6 ser vi Guds initiativ; hvordan Gud strekker seg ut etter disiplene. Men det er ikke før disiplene gir sin reaksjon på Guds aksjon at de kommer i posisjon til å prøve ut Guds ord, ved å holde det – gjøre etter som de hører. Det betyr at de ved bruk får øve opp sine sanser til å skille mellom godt og vondt. De går fra kunnskap til kjennskap og får erfare at Jesus er Guds Sønn, på skikkelig!

Nå er vi ved et avgjørende punkt. Her skilles et "godt menneske" fra det Bibelen omtaler som "Guds menneske" (2Tim 3:16-17): Et godt menneske kan studere Bibelen, lese om Jesus, lytte til undervisning om Ham, synge sangene, gi tiende og si at det tror at Jesus er Guds Sønn. Guds menneske lever et liv i Guds Sønns lignelse, i lydhørhet og tillit til Faderens vei og verdier. Om du ikke gjør etter Guds ord, innvier Jesus som Herre i ditt hjerte og lar Ham gjøre forandringer i ditt liv, så kommer du ikke lenger enn til kunnskapen – der er et løp å løpe, et liv å leve i Jesu lignelse – og ikke til kjennskapet, selve startpunktet: "Nå vet de at alt du har gitt meg, er fra deg."

Men vil du gjøre etter hva du hører ifra Guds ord, innvie Jesus som Herre i ditt hjerte og

la Ham innrette ditt liv etter sine verdier og stille det i den retning Han har tenkt deg til, så vil du vite like sikkert som de første disiplene: Dette er av Gud!

"For de ord som du gav meg, har jeg gitt dem."

Det lille ordet "for" er viktig. Det betyr "på grunn av", "derfor". Det forteller oss at når disiplene ble ført fra tvil til tro, så handler det om at de utsetter seg for Guds skapende ord. Det ligger et ansvar på oss mennesker som vi ikke kan skyve over på Gud: Gud tar et initiativ overfor oss og Guds plan er å gi oss til Jesus, forme oss i Hans form. Men vi bærer ansvaret for å stille oss i en slik posisjon at Guds ord treffer oss.

Disiplene valgte å lytte til Jesu undervisning, og å studere Hans liv. Og det preger dem "for de ord som du gav meg, har jeg gitt dem". De stiller seg under Guds skapende, livgivende, livsforvandlende ord!

"Og de har tatt imot dem og kjent i sannhet at jeg er utgått fra deg. Og de har trodd at du har utsendt meg."

Jesus forteller oss tre ting som skjer når disiplene er lydhøre for de orda Han gav dem.

Disiplene har **"tatt imot"** Guds ord. I motsetning til fariseerne som også hørte Jesu undervisning og fikk anledning til å studere Hans liv. Han var ikke langt borte fra dem, men midt imellom dem. Apostelen Johannes skriver: "Han kom til sitt eget, og hans egne tok ikke imot ham. Men alle dem som tok imot ham, dem gav han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn." (Joh 1:11-12).

Dersom du vil gi en gave, av hjerte, til en du er oppriktig glad i. Men opplever at denne ikke vil ta imot! Da skjer det to ting: Vedkommende mister velsignelsen, verdien av denne gaven. Og du som gavens giver, opplever deg avvist.

Disiplene har **"kjent i sannhet"** at Jesus er utgått fra Gud. Enten er Jesus Guds Sønn, verdens Frelser og vi som tar imot Ham vil sette spor, som trendsettere. Eller så er vi de tåpeligste menneskene på hele jorda, skikkelige tapere. Og hvordan vet vi forskjellen? Taper eller trendsettere...

Hvordan vet vi om Bibelen er Guds ord?

Hvordan vet vi om Jesus er Guds Sønn? Og lever i dag.

Hvordan vet vi om kristendommen er svaret på de store spørsmåla som ligger i hvert eneste menneske?

Svaret er at vi vet ikke – ikke før vi tar imot Jesus, anerkjenner Ham og aksepterer Ham som Frelser og Herre i våre hjerter. Men da kjenner vi i sannhet at Jesus er utgått fra Gud, at Hans ord er av Gud.

Jeg kan ikke diskutere noen mennesker til tro på Jesus. Jeg kan ikke argumentere dem inn i Guds rike. Det er først når du, av hjerte, tar et steg i retning av Jesus, at du får se mer av Ham. Og går du videre, så tar Han deg dypere. Og du blir tryggere i troen: Dette er av Gud!

Bare Jesus kan gi oss visshet om at Bibelen er Guds ord, at Han er Guds Sønn, at Han

lever i dag, at Han er svaret på de store spørsmåla vi bærer på. Møte med Jesus utgjør forskjellen på tvil og tro.

Det tar deg til den tredje saken som skjer når disiplene er lydhøre for de orda Jesus gav dem:

Disiplene har **"trodd"** at Gud har utsendt Jesus. Apostelen Johannes skriver: "Tar vi imot menneskers vitnesbyrd, så er Guds vitnesbyrd større. For dette er Guds vitnesbyrd, at han har vitnet om sin Sønn. Den som tror på Guds Sønn, har vitnesbyrdet i seg selv. Den som ikke tror Gud, har gjort ham til en løgner, fordi han ikke har trodd det vitnesbyrd Gud har vitnet om sin Sønn. Og dette er vitnesbyrdet at Gud har gitt oss evig liv, og dette liv er i hans Sønn. Den som har Sønnen, har livet. Den som ikke har Guds Sønn, har ikke livet. Dette har jeg skrevet til dere for at dere skal vite at dere har evig liv, dere som tror på Guds Sønnns navn." (1Joh 5:9-13).

Disiplene tok imot hele pakka: De trodde at Gud sendte sin Sønn til verden som et lite barn, født av jomfru Maria. Og at det barnet vokste opp og stod nå foran dem – og ba til sin Far i himmelen. De trodde at mannen som sto foran dem var Kristus, Messias – og at han snakket med Gud selv, på skikkelig. De trodde undervisninga hans, tegna og undergjerningene. De forsøkte ikke å forklare, debattere, argumentere, filosofere – de bare trodde.

-- -- --

Jesus ber til sin Far og disiplene har det privilegiet å være der, se og høre, mens Jesus snakker med sin Far. Og på grunn av Bibelen, har vi anledning til å stille oss i Joh 17 og se og høre det samme som dem.

Jeg håper vi vil reagere som dem. Jesus står her akkurat nå. Han rekker ut sin gave til oss. Vi har anledning til å gjøre som de første disiplene: Ta imot. Kjenne i sannhet. Tro.

